

CLEVELANDSKA AMERIKA

Naročnina
\$2.00
na leto.

'Clevelandska Amerika'
6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

TEV. 33. NO. 33.

CLEVELAND, OHIO, V TOREK, 26. APRILA 1910.

VOL. III.

Mark Twain.

Iz inozemstva.

Mestne novice.

Velikanska škoda.

Milijonski požar.

Taft gre?

NAJBOLJŠI AMERIKANSKI HUMORIST SAMUEL L. CLEMENS JE UMRLO PO DALJŠI BOLESTI.

VELIKANSKA POVODENJ V SRBIJI JE NAREĐILA MILIJONSKO ŠKODO.

Velik ljudski shod clevelandskih Slovencev v Knausovi dvorani v prid toliko potrebne sloge, zjedinenja in miru.

ZADNJI MRAZ JE PO OSREDNJEM ZAPADU POVZROČIL ŠTIRI-DESET MILIJONOV ŠKODE.

MESTO LAKE ST. CHARLES V LOUISIANI JE BILO DELOMA PO POŽARJU RAZDEJANO.

BAJE JE PREDSEDNIK TAFT ŽE TRUDEN SVOJEGA POSLOVANJA IN ODIDE.

Potr na duši in telesu je štiriinšestdesetletni starček preminul.

Zopet nesporazum med vatikanom in med knezom v Monacu.

PRISLI SO LJUDJE VSEH MIŠLJENJ, VSEH STRANK IN VSAKDO JE IMEL PROSTO BESEDO, DA SPREGOVORI, KAR VIDI POTREBNO.

Posebno hudo je prizadeto sadno drevje, pa tudi žitna in druga polja.

Velikanski ogenj je napravil nad štiri milijone škodo.

Njegova srčna želja je bila vedno, da postane predsednik najvišjega sodišča.

NJEGOVO ŽIVLJENJE.

NOVI DUNAJSKI ŽUPAN.

New York, N. Y., 22. aprila. — Kar se je že dolgo s skrbjo pričakovalo, se je zgodilo nenadoma v petek zvečer, ko je preminul v starosti 74 let največji in najbolj ameriški humorist Samuel Langhorne Clemens, ali bolje znan pod imenom Mark Twain. Ni imel kmalu kak narod tacega moža kot je bil pokojni Twain. Precej časa se je zdravil v Vermudu, kjer mu pa ni hotelo postati bolje, nakar se je vrnil dom, pride nazaj na svoj dom. Potr na duši in telesu je prišel starček na svojo domačijo. Ba je je povzročilo Mark Twainovo bolezen smrt njegovega ljubljene prijatelja Rogersa in žalostna smrt njegove hčere, ki je lansko leto v kopalski sobi zblaznela in umrla.

Belgrad, Srbija, 23. aprila. — Povodenj je poplavlila skoro celo Srbijo in povzročila neizrečeno veliko škodo. Dosedanja poročila pravijo, da je utonilo že 12 oseb pri poplavi, vendar je število žrtev veliko večje, ker poročila so jako nezadostna in povodenj je prišla nad vasi in sela prebivalcev tako nenadoma da je bil skoro vsak beg nemogoč. Škoda računa sedaj na 12 milijonov francov. Kralj Peter je osebo prevzel rešila dela v pomoč ubogim ljudem.

Mark Twain je umrl premožen, čemur ne bi bilo čudno, če bi bil reva. V njegovi zapuščini so dobili mnogo nedodelanih rokopisov, glede katerih bode odločila njegova hči, ki ima ruskega komponista Gabriloviča za moža.

Rim, Italija, 23. aprila. — Tu je nastalo novo nesporazumljenje med vatikanskim dvorom in med knezom iz Monaca. Slednji se je izjavil, da hoče obiskati Rim kot učenjak in hoče pri tem predavati o zemljepisu. Papežev državni tajnik pa mu je pisal, da se nikakor ne strinja z njegovim obiskom, ker če se pokloni italijanskim državnim oblastim v Rimu, se ne more pokloniti papežu. Kakor znano, smatra papeževa oblast Rim in okolice še vedno kot svojo lastnino, ker so Italijani nasilno ugrabili papežu njegovo last, leta 1870.

Rojen je bil Mark Twain, ali kakor se zove po rodbinskem imenu, Clemens v Florida, Mo. O njegovem očetu se ne ve, da je bil bankrotiral pri neki banki, kakor je kmalu umrl ter pustil sina samega sebi. Odgoje ni imel druge kot navadno ljudsko šolo, nakar je postal stavec in bil zaposlen v različnih državah republike. Ko je bil star 18 let, ga je vleklo na ladjo, in res kmalu je bil nastavljen na neki jadrnici kot pomožni krmar. Jadrnica je prevažala blago po reki Mississippi, dokler ni meščanska vojska storila konec njegovemu mornarstvu. To je popolnoma spremenilo življenje Twainovo. Opuštil je mornarstvo in črko, stavstvo in se prilepil "črni humoristi," postal je urednik in kmalu tudi pisatelj. Skušal je imeti dovolj. Bil je kopač srebra v Nevadi, iskalec zlata v Californiji, časnikarski poročevalec v Californiji potem pa poseben dopisovalec na Sandvichskih otokih. Pozneje je potoval kot poročevalec po Evropi, po orijentu in drugje. Njegova talente za humor, ki je bil pristno ameriški, so spoznali najprej v Evropi, in Amerikanci so ga začeli šele pozneje uvaževati. Ko je bil star 36 let se je oženil z bogato hčerko neke rodbine z Elmira, N. Y., s katero je ves čas živel v mirnem zakoncu. Njegova žena je umrla lansko leto v Italiji.

Dunaj, 23. aprila. — Novim dunajskim "nadžupanom" je bil zvoljen dr. Jos. Newmayer, ki je bil dosedaj prvi podžupan. Ljudstvo je njegovo izvolitev z veseljem pozdravilo.

O pokojnem Marku Twainu se pripoveduje mnogo originalnega. Ko je bil pri nekem listu kot urednik, je imel stavca, ki je moral tudi uredniško snovo pometati. Stavec je vedno pravil, da mu je Mark Twain vsak dan dal pet centov, da ni pometal tam, kjer je imel noge, samo da mu ni bilo treba vstati. Ba je je bil Twain precej len. Nekoč je dal stavec pet centov, da mu je naredil piken na črko "A", ker se Twainu ni ljubilo.

Dunaj, 25. aprila. — Od tu se poročila, da so se poslanci državnega zbora, ki spadajo v češko skupino združili trdno z jugoslovanskimi poslanci, t. j. Slovenci in Hrvati. Ta nova zveza bo močna falanga proti nemški ošabnosti v državnem zboru, ki tlači in tepta vse, kar je slovansko. Od te nove slovanske vzajemnosti in sloge je pričakovati, da podere na tla nemškega moloha, ki je stola tlačil slovanske narode, ki so v velikanski večini v Avstriji.

Moskva, Rusija, 24. aprila. — Pred nedavnim časom je bilo ukraden iz tukajšnje katedrale nekatere velike množine biservov in nakitja, katerih vrednost so računali na več milijonov dolarjev. Sedaj so pa prišli tati božjega svetišča na sled. Ker so bila vsa poizvedovanja in iskanja zaman, so oblasti prišle na misel, da je mogoče, da se v cerkvi, lu res cerkev je obkolila stotinja vojakov, nakar so zasledili tatu za oltarjem skritega. Bil je ves onemogel, ker pet dnij ni ničesar jedel ne pil. Tat je neki sedemnajstletni deček. Pri njim so bili vse ukradene stvari.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja štiri leta. Prav je povdarjal Anton Grdina, ko je dejal: "Dovolj imamo miru, miru je še preveč v fari, oziroma naselbini, tuda delovanja ni, živahnosti ni, napredka ni. In da se to začne, je treba skupaj udariti, skupaj nastopiti in v dejanjih pokazati, ne z besedami. Govorov in besedičenja je preveč, ne hasni ničesar. Skupaj torej na delo, vsi za eno stvar, eden za vse. Kaj je treba, oziroma pisali smo že 12. aprila v našem listu, da se je sešlo v četrtek, 7. aprila nekaj zaupnih mož, ki so se posvetovali po kakih potih bi se prišlo do toliko zaželenega ljubega miru v clevelandski naselbini. Zjedini so se, se gli so si v roke dosedanj sovražniki in pri misli, da smo vsi Slovenci, vsi bratje med seboj se jim je le zazdelo žalostno, da že prej niso prišli na to misel, da ljubega miru in zjedinenja že prej niso upeljali. Sad tega prvega shoda mož se je pokazal v nedeljo, ko se je okoli pete ure zbrala velika množica samih uglednih gospodarjev in mož ter so tako priredili javni ljudski shod. Javni ljudski shod za to, da se da prilika vsakomur, da odkrito pove svoje mnenje, da pride naravnost na dan z besedo, kaj on misli o vsej stvari itd. Potem ko je bil predsednikom izvoljen, po malo daljši debati, Mr. Frank Suhadolnik in zapiskarjem shoda Mr. Frank Turk, se je pričela živahna debata. Mr. John Gornik je pojasnil, kaj je namen javnemu ljudskemu shodu, nakar so se udeležili govorov Mr. Ježek, Grdina, Anton Jančar, Frank Turk, John Mele, Rudolf Perdan, Lovrenc Suhadolnik in dr.

Mnogo lepega se je slišalo, pa tudi nekaj neumestnega. Za kratek čas se je skoro zdelo, da se zborovanje burnim potom razide, posebno, ko je prišel Lovrenc Suhadolnik s svojim govorom in čitanjem svojega nemškega sprva mu je bila beseda odvzeta, ker je pa večina zahtevala, da se nadaljuje z govorom, ker prosto besedo ima vsak, je Mr. Suhadolnik nadaljeval: priprani pa smo, da slednja stvar, ki jo je predaval, ni spadala na javni ljudski shod, ali pa ni bilo pravilno povedano. Iz tega govora je domela tudi nekaka osebnost mirna, dasi je mogoče — mi ne vemo — kaj pravišega.

Mnogo se je tudi slišalo izrazov "prodani smo", "nazaj nas hočejo vleči," kar je bilo vselej zavrnjeno odločno in prepričljivo. Povdarjeno je bilo, da nihče nikogar ne sili nikamor, zakaj je torej izrazov kot "prodani" treba prinašati na dan. Vsak ima svoje prepričanje, vsak svoje mnenje in po svoji najboljši vesti naj dela.

Lepo je bilo videti in slišati, da so bili vsi — z nekaj izjemami — zadovoljni, da se zjedimo, da pridemo skupaj in ne gledamo več, brat brata postani. Dovolj osebnega sovraštva, dovolj jeze, dovolj spletkovanja! Kaj nam koristi ta nesrečni prepričanje v naselbini, so pokazala zadnja

"AMERIKA"

— Izhaja v torek in petek. —
Izdaja: Slov. tiskovna družba
Amerika.

Naročnina:

ZA AMERIKO: \$2.00
ZA EVROPO: \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti...
..... \$2.50
Posamezne številke po 3 cente.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne sprejemajo in ne vračajo.

Vsa pisma, dopisi in denar naj se pošiljajo na:
Tiskovna družba "AMERIKA"
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

"Clevelandska AMERIKA"
Issued Tuesdays and Fridays
... Published by —
The AMERIKA Publ. Co.
(a corporation.)
6119 St. Clair ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Read by 15,000 Slovenians
(Krainers) in the City of Cleveland
and elsewhere.
Advertising rates on request.
Tel. Cuy. Princeton 1277 R.

"Entered as second-class
matter January 5, 1909, at the
post office at Cleveland, Ohio
under the Act of Mar. 3, 1879."

No 33 Tue Apr. 26 '10 Vol III.

Halleyev komet

Ravnatelj observatorija v Burges, duhovnik Teodor Morouse, piše o Halleyevem kometu tako-le:

V današnjem času se veliko govori o Halleyevem kometu, čegar vrnitev je znano od leta 1835. To je prvi komet, ki so mu s precejšnjo natančnostjo preračunali pot. Za časa Newtona se niso mislili na primerjavo kometov s planeti, in Newton še ni vedel, da so med planeti, ki imajo najbolj zaočrjeno pot, in med kometi, ki teko v najrazsežnejši elipsi, vsi mogoči prehodi. Kmalu nato je Halley prišel na misel, da bi se mogli različni, večkrat zabeleženi kometi, vračati vedno po istem potu, da so kakor druga nebesna telesa podvrženi zakonom privlačnosti. Preračunali so nato tek kometov iz leta 1531, 1607, in 1682, in prišli do prepričanja, da je Halleyeva misel prava. Halley sam pa je za leto 1758 napovedal povratek nekega komet.

Nekoliko pozneje je kometov tek iznova preračunal Clairaut in kmalu opazil, da je bila repatica na svojem potu po privlačni sili velikih planetov, kakor Jupitra ovirana. Sklenil je, na podlagi novih metod skrbno dognati natančen datum za povratek Halleyevega komet. To je bilo izredno težko delo. Pomagala sta mu tovariš Lalande in žena slovečega pariškega urarja Hortensa Labeaute. Uspeh večmesečnega napornega dela je pokazal, da je bil komet na svoji poti zadržan in se vrne na svoj perihel (solncu najbližjo točko) šele sredi aprila 1759. Vendar pa preračuni le niso bili popolnoma točni, kajti komet se je prikazal en mesec prej. Prihodnja vrnitev te repatice leta 1835 se je napovedala s pomoto treh dni. V današnjih dneh pa je profesor Wolf v Heidelbergu repatico opazil že lani 11. septembra, ko je bila od zemlje oddaljena še 522 milijonov kilometrov.

Halleyev komet se sedaj vedno bolj približuje solncu in je v februarju in marcu zjutraj bil že viden. Svoj perihel dosegel je 19. aprila in potem nastane večerna zvezda. Zjutraj 18. maja bo šel mimo solca in tedaj bo skrajni konec njegovega repa obrnjen proti zemlji. Rep bo meril približno 22 in pol milijonov kilometrov. Repatica bo nato šla skozi različna ozvezdja, a koncem maja se zopet za eno dobo skrrije v sloveskim očem.

Poglejmo sedaj še, koliko je resnice na govoricah, da preti zemlji nevarnost, udarca s Halleyevim kometom. To bi se moglo zgoditi le tedaj, ako bi zemlja in komet ob istem času došla na točko, kjer se njuna pota križata. To pa se ne bo zgodilo in bo najmanjša razdalja med zemljo in jedrom kometa znašala približno 22 milijonov kilometrov. V to bližino pride repatica najbrže 18. maja. S kometom samim torej nikakor ne pridemo v dotiko, pač pa bi se znalo zgoditi, da vderemo v notranjo atmosfero njegovega repa, ki bo 18. maja ob 5. uri zvečer obrnjen naprej proti zemlji.

Vendar pa tudi to ni lahko mogoče, dasi je Halleyev komet dovoljno razvit in so repi kometov naravnost neizmerno dolgi. Ako vzamemo, da ima repov krog približno en milijon kilometrov v premeru, potem bi naša pot skozenj trajala dve uri.

O kemični sestavi komete nas poučuje spektralna analiza. Nahajajo se na njem, ogljik, vodik in dušik, in sicer obstajajo lahko posamezno ali pa v spojinah. Vsekakor bi bilo mogoče, da se nahaja na kometu tudi najhujši strup, pruska kislina. Bila bi pa lahko tudi le fina vodna sopara. Edino možna nevarnost je torej v tem, da bi se zemlja križala s kometovim repom in bi isti obstajal iz smrtonosnih plinov. Ko sta leta 1861. križala pota zemlje in lune z repom nekega komet, niso mogli tedanji astronomi nič drugega zaslediti, kot nek čuden rmen svetiljak, kajče se svet.

Kar se tiče zgodovine Halleyevega komet, je znano o njem to-le: Leta 1066. zaznamujejo njegov prihod vse kronike kot "strašno" zvezdo. Leta 1145. je njegov rep dosegel 40-kratno dolžino luninega premere. Leta 1222. se je prikazal kot zvezda prve vrste. V letih 1301 in 1378 ga je bilo možno skozi šest tednov občudovati. Leta 1456. je zavzel mal v krovu 70. stopinj skoren tretjino nebesnega oboka. Tedaj je njegova prikazen vzbujala v vsej Evropi velik strah. V letih 1531. in 1607. je bil njegov rep jako manjši, in takrat so ga opazovali samo zvezdoslovci. Leta 1759 se je svetil močnejše, a leta 1835. ni več dosegel prejšnje svetlosti. Čeprav je bil prostemu očesu viden.

Smrtna kazen.

Na stolu obtoženca sedi danes v velikanski svetovni metropoli, v New Yorku, mladnič, nesrečnež Albert Wolter, da pred tribunalom sodnikov odgovarja za gnusni zločin umorstva, prizadetega nedolžni, 15 letni deklici.

V imenu civiliziranega človeškega društva toži tega nesrečnika državno pravdnstvo, narodni tribun, kaetrega dožnost je, da preganja vsakega, ki se pregreši proti obstoječim postavam. Državni odvetnik toži in priporoča najstrožjo obsodbo — smrt na električnem stolu.

Dandanes živimo v dvajsetem stoletju in imamo še vedno kot najostrejšo kazen za prestopke postave — smrt. To je še nekaj obstanek starodavnega — oko za oko, zob za zob in življenje za življenje. V vseh današnjih modernih državah obstoji še ta navada, in kakor drugje, tudi pri nas, v najmodernejši in "najbolj svobodni" državi, v Zjedinenih državah. Tu je modernizem še veliko bolj napredoval kot drugje. Tu je nastopila elektrika mesto krvnika in rablja, elektrika, ki se dandanes tako razširja v moderni obrti. Državniki so uvedli elektriko v sodnijo, da ona ugonobi človeško življenje, čim manj mukotrpno tem hitreje. Od nomadskih časov do "civiliziranega" dvajsetega stoletja se je držala smrtna kazen; spremenila se je le toliko, da ko so svoje dni grešnike raztrgavali s štirimi konji, jih pekli na ražnjih in

natezali po natezalnicah, da jih danes ubijajo z elektriko, drugje streljajo, drugje obešajo. Najstarejši ljudje so morili med seboj: ta način morenjenja svojega bližnjega, se nam zdi skoro živalski. Živali se koljejo med seboj, miš pogine pred mačko, mačka pred psom itd. Neke sila močnejšega.

Naš moderni morilec Wolter tudi ni mnogo drugačen kot živali. Smeje se na sodnem stolu, in skoro ne ve, kaj je zanič, ko je ubil nedolžno človeško življenje. In vprašali bi, kolika je korist moderne družbe, če zopet ubije tako poživljenega morilca?

Cel svet danes trobi v svet s poznavnimi o človekoljubju, o "modernih" zakonih in postavah, s katerimi se hoče zgubiti zločince privedi nazaj na pot morale in spoštovanja do zakonov. Vse te postave, pa naj groze s smrtnimi kazni, pa se niso odvrnile niti enega zločince, da bi ne izvršil svojega nameravanega zločina. Niti najstrožja kazen ne more odvrti človeka od zločina, kakor se zavzame, da hoče zločin izvršiti. Smrtna kazen se nam torej vidi le kot nekako nezadostno strašilo, kakor slam nat moč na žitelju polju, katerega se vrabci sicer boje, vendar žito zobljejo vseeno. Na drugi strani pa pustijo naši pomankljivi zakoni marsikateri zločinca na prosto radi "pomankljivih dokazov." Tako se take zločince uči, kako morajo drugi zločin izvršiti, in ko pridejo pred sodnijo, se zopet zagovarjajo tako, da se jih oprosti radi "pomankljivih dokazov."

Kdor je kriv kakega zločina, mora trpeti za svoj zločin. Ako je izvršil zločin v stanju trenutne blaznosti, naj ga zdravnik preišče, ako je blazen, v blaznici s njim, če ni, tedaj v ječo, da pomni, kedaj je prekršil postave. Ako je pa zločinec v resnici pomilovanja vreden, tedaj naj se ga pomilosti in pred tribunalom proglasi nedolžnim krivde, ker nedolžnost zbrise vsako krivdo storjenega zločina, katerega se hoče ta zločinec spominjati, dokler bo živ.

Kolikokrat zgreši smrtna kazen svoj cilj, tolikokrat zgreši pomilščevanje svoj cilj, in dobra reforma v obeh slučajih bi bila jako potrebna.

* Neki sodnik je ovrgel izrek porotnikov, ker so neki osebi priznali preveliko odškodnino za poškodovanje. Lep sodnik to! Zakaj so pa porotniki? Zakaj posvetovanje?

* Meso ostane drago kot sedaj. Edina tolažba, ki jo imamo pri tej draginji, je, da je meso v Londonu še dražje.

* Gospa Wittib James Henry Smith, rojena Annie Armstrong, ločena Mrs. William Rhineland Stewart, se bo omožila z Bartow Van Boorhisom. Prvič se je možila pred 31 leti. Toda milijoni so vedno mladi.

* Foraker, senator iz Ohio, je izjavil, da ni nevoščljiv Rooseveltovim triumfom. Jaz tudi nisem nevoščljiv Rockefellerjevimi milijardam, ker če bi bil, kaj mi pomaga. Dobim jih vseeno ne.

* Dva zdravnika Bellevue bolnice v New Yorku sta bila odpuščena, ker sta izjavila, da je hrana v bolnici zanič in nezadostna. Vprašanje je, če se je hrana sedaj poboljšala?

* Vsa čast Glasilu S. N. P. J. Tudi uredniku naše častno priznanje. Pa vendar pri stvarih kot je "avstrijsko" časopisje bi moral biti malo bolj previden.

* Ameriški kongres je sam priznal, da "avstrijske" narodnosti ni na svetu. Zakaj se torej priobčajo oglasi v "avstrijskem" časopisju? Slovenski listi v Ameriki se toliko trudijo, da zbrisejo ime "avstrijski," tu pa nam Glasilo zopet osveži spomin v "Avstrijci."

— Kdor išče svojega prijatelja, naj da oglas v naš list. List bo skrbel, da se najde, ker je razširjen v skoro vseh slovenskih naselbinah.

Početek sveta.

Tako razlaga stanico in pojav življenja sedanja znanost in sicer vled natančnega preiskavanja. Nastane vprašanje: odkod prva stanica in prvo življenje? Sedaj je znanstveno gotovo, da živo bitje nastane le iz živega bitja, stanica iz stanice, stanično zrno iz staničnega zrna. Od kod prva stanica, prvo življenje?

Bogotajni prirodoslovci so si prizadevali, dobiti nižja samostalna živa bitja, češ, da po takih bi se lažje prišlo iz neorganične, nežive tvarine do organizma in življenja. Večkrat so že veselo zagnali krik, da so dobili živa bitja ne še v staničnem osredotočenju, ali pa stanice brez staničnega zrna: to naj bi bil priročni prehod iz neživljenja v življenje. Toda veselje je bilo vselej preneglo.

Pri polaganju severoatlantskega brzojava so menili, da so našli davno iskano organsko pravarino brez notranje osnove. Privlekli so namreč iz morja neko morsko blato. Huxley je pa to "prablato" opisal kot "male organske kepice brez zrna in brez notranje osnove." In kako se je Haeckel tega veselil? Opisal ga je že leta 1876 v knjigi "Prirodna zgodovina stvarjenja", kjer se raduje:

"Po Huxleyevem točnem preiskovanju je razvidno, da je dno morja v precejšnji globini pokrito z neizmernimi masami prav fine žive protoplazme in sicer v prvotni obliki, to je, nima še nobene določne oblike, le komaj je individualizirana. Čuditi se moramo temu dejstvu... in zdi se za gotovo, da smo v tem Bathy biju našli ono praslazo starih prirodoslovcev, ki je postala na dnu morja in pravir vsega življenja, material za proizvod organizmov." Toda veselje je bilo kratko: par let pozneje sta on in Huxley morala svoje nazore javno preklcati, ker se je znanstveno dokazalo, da ona pravar ni nič drugega kakor mavec.

Zatem se je Haeckel poprijel takimenovanih "moner", ki naj bi bile brez staničnega zrna kot najednostavnejši praorganizem. V razred "moner" je Haeckel hotel združiti vse praživali, ki nimajo staničnega zrna; in teh je bilo legion! Toda znanost ga je kmalu razočarala. Raziskovanja so dokazovala stanično zrno pri zmeraj večjem številu teh praživalic. Ljubljene Haeckelov, Richard Hertwig, piše v knjigi zoologije (1903.) "da so se v monerah zrna prezrla, ker jih je včasih težko najti: prej je bilo teh moner veliko, a število se je silno skrcilo, ko je boljše tehnika v preminogih zrnca dokazala. Zato je jako verjetno, da se je pri oblikah, ki še sedaj za monere veljajo, to zrna le prezrla." Torej "monere" so znanstveno rbite, ni jih; ne morejo se navajati za dokaz, da obstoje nižja organska bitja od stanice. Toda morebiti so Haeckelijanci pri najnižjih rastlinah bolj srečni.

In zares ozir bakterij, kamor spadajo gljive cepiljke, ozir bazillariacej in sorodnih oscillariacej, prirodoslovci se niso edini, da li imajo pravo stanično zrno. Nekateri trdijo, da zrno obstoji, drugi mislijo, da je razlito po stanici, ali da zrna vsaj za gotovo ne morejo dokazati. Iz vseh raziskavanj je toliko razvidno, da tudi bakterije niso vsaj brez zrnčne snovi; torej se ne sme trditi, da so popolnoma brez zrna, akoravno zrno ni dovršeno; popolnoma brez zrnčnih organizmov ni.

Prirodoslovci zato sklepajo, da je stanica najnižji organizem, najnižje živo bitje; ni živih bitij, ki bi bila bolj enostavno zasnovana. Posamezni deli stanice nemorejo zasu obstati, zunaj stanice živeti; zato niso samostojna biološka bitja, ampak le bistveni ali izpopolnjeni deli stanice same, vse nižje biološke enote so izmišljotine.

Torej, od kod prvo življenje? Bogotajci obupujejo, prirodoslovstvo e dokazano da se je življenje na zemlji začelo, dokazano je, da najnižja oblika samostalnega življenja je stanica z zrncom ali vsaj z zrnčeno tvarjo in nižjih samostalnih oblik ni, dokazano, da vsaka stanica prihaja iz stanice, vsako zrnce iz zrnca.

(Dalje prihodnjič.)

— Pišite po cenik naših knjig. Mi imamo največjo zalogo slovenskih knjig v Ameriki.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posrečilo iznajti pravo in najboljšo sredstvo za rast las, proti izpadanju las in odstranitvi luskin na glavi, t. j. Alpen tinktura in pomada, od katere resnično moškim in ženskim zrastejo lepi lasje; ravno tako moškemu zrastejo lepi brki in brada. Revmatizem v rokah in nogah se popolnoma odstrani, ravno tako kurja očesa, ozeblina, bradavice in potne noge to zdravilo hitro odstrani.

Vprašajte pri
J. WAHČIČ, 1092 E. 64th St.
Cleveland, O.

Potrebujejo se dekleta za izdelovanje smodk; plačane so tudi, ko se učijo. Ko so izučene, dobijo od \$10 — 15 na teden. American Cigar Co. 922 Woodland ave. S. E.

Fran. Bernik

Najboljša slov.
GOSTILNA
v Clevelandu, O.
3829 St. Clair ay.

Zastonj!

Prvo slovensko zdravilišče

Dr. J. E.

342 W. 27th Street,

New York City, N. Y.

Zastonj!

v New Yorku, N. Y.

Thompson,

New York City, N. Y.

Zastonj! Kakor spomladi narava vzbuja vse rastlinstvo, trje, drevje itd.; istotako je potreba vzbuditi človeško kri, da se lažje pretaka in deluje v človeškem telesu. Tama ustroci vsem slovenskim rojakom dam zdravila zastonj. Ne odlašajte pišite takoj ter priložite par znamk za poštarino.

POZOR ROJAKI!

Veliko naših rojakov nalaga svoj težko prisluženi denar v hranilnice ali banke, in nekateri držijo denar celo doma, kjer jim ne prinese nikakega dobička. — Res je, da banke plačajo nekaj obresti: veliko bank pa tudi bankerotira in rojaki trpijo škodo, katero jim nikdo ne povrne. — Nekateri vprašujejo: Kam pa naj dam, kje naj hranim svoj denar, da bodem zagotovljen, da ga ne zgubim in mi prinese tudi kaj obresti? — Takim vprašanjem in ubigianjem vsakdo prav lahko pomore, če se obrne na

John Kracker, Euclid, O.

kateri ima 375 lotov zemlje z nasadi, kakor vinske trte, sadje in svet za druge domače pridelke. Vsi loti so zelo visoki, da ni nevarnosti pred povodnjo ter so v bližini slovenske cerkve in šole in prav blizu polnične železnice. Glavna cesta je tlakovana. Na nekaterih lotih so postavljene že tudi hiše. Loti so po različnih cenah, od \$50.00 do \$200.00. — Vsaki lot je 25 X 125 — 130 — 140 čevljev dolg. Vsi loti se prodajo popolnoma brez vsakih obresti. Odplačila, kakor kdo želi; kdor plača celo svoto, dobi povrh nizke cene še 6% popusta.

Tedaj rojaki! kdor želi svoj denar naložiti v pravi kraj, obrestonosno, da ne bode imel skrbi, naj ga naloži v te lote. Kupi naj si eden ali več lotov, kateri se mu bodejo vsako leto obrestovali, in ne samo obrestovali, pač pa bodejo vsako leto vredni več, da celo dvakrat, petkrat več, kot so plačali za nje.

Kdor želi še boljšega pojasnila naj se obrne pismeno ali ustmeno naravnost na John Kracker-ja, Euclid, O.; kdor pa nima toliko časa naj piše ali naj se oglasi od 6. — 8. ure zvečer pri Jos. Jarc-u 5384 St. Clair ave, kateri vam bo drage volje vse podrobnosti natančneje pojasnil. — Rojaki, ne prezrite teh vrstic!

JOHN KRACKER, EUCLID, OHIO.

Prodajalec zemljišč in poslopj.

Telephon: Shore 203 L.

RAZPRODAJA!

Pozor! Pozor!

Ke sem preкупil od ene tukajšnjih najboljnjih tvornic vso zalogo krasnih ženskih spomladanskih oblek, (krila in žeketi) po jako nizki ceni zatorej se mi sedaj nudi lepa prilika, da našim odjemalkam, kakor tudi odjemalkam drugih trgovin postrežem v tem slučaju po tako nizkih cenah, kakor še nikdar prej.

Tukaj navajam nekoliko cen:

Najcenejša obleka poprej	\$15.00	sedaj	\$6.50
"	\$17.00	"	\$7.00
"	\$18.00	"	\$7.50
"	\$19.00	"	\$8.00
"	\$21.00	"	\$8.50
"	\$25-\$28.00	"	\$9.00 do \$10.50

Cena vseh teh oblek bo ista, dokler ne bo prodana vsa zaloga. Posebno opozarjam rojake tudi na tedensko razprodajo, ki se bode vršila za nedoločen čas vsak četrtek in petek. Pri tej razprodaji dobite blago za razprodajo določeno, in ne samo po kosih, ali po dva ali tri jarda, kakor se to godi drugod, temveč kolikor kdo hoče.

Ne glejte na velike izložbe, ki vas samo slepe, temveč pridite naravnost v trgovino, kjer vam lahko dokažem, da je resnica, kar pišem.

Za obilen obisk se priporoča,

JERNEJ KNAUS,

6129 ST. CLAIR AVE.

V

VI.

"Pustite me, jaz moram na kolodvor!" zakriči, toda takoj jih z neprikriveno žalostjo, ka-

(Konec.)

RAZNO.

* Tolstojeva dela prevedena v arabski jezik. — Arabci so se že pred nekoliko časom seznanili z nekaterimi Tolstojevimi deli. Tolstojovo ime je zelo dobro poznano v Egiptu in na Turškem. Vendar so bili prevodi redki. Sedaj je v Kairi izšel lep, umetniški prevod mnogih Tolstojevih del, kot n. pr. "Moč teme," Vojna in mir" "Ana Karenina" itd — Razven Tolstoj je zelo popularen Gorkij. Njegova "Mati" je doživela sedem izdaj. Tudi Čehov je prišli prevajati. Križniko.

Fantje se sprejmejo na brano
in stanovanje Poizvedite na
991 E. 63rd St. (33

Naročajte "Ameriko." Izhaja dvakrat na teden. Naročnina samo dva dolarja na leto.

ozdravljenih in hvaležnih bolnikov kateri vam dajejo dokaze svetovnoznane in
slavnega ravnatelja od

kateri se žrtvuje, in je ozdravil že nebrojno število slovenskih bolnikov. Vsaki bolnik, kateri se je zaupno obrnil, na slavnega ravnatelja tega zavoda je bil zadovoljen, zadobil popolno zdravje in srečo, katere se veliko družin, očetje, matere in otroci večeje.

Nima bolnih na svetu, katere bi zdravnikom tega zavoda ne bile poznate in katerih zdravniki tega zavoda ne bi mogli v kratkem času ozdraviti, najsibode možka; ženska ali otročja zastarela ali kronična bolezen. Slavni zdravniki tega zavoda zamorejo povoljne uspehe svojega delovanja, z tisočnimi zahvalnimi pismi **dokazati** v katerih se ozdravljeni bolniki z najpriširnejimi besedami zahvaljujejo za jim podeljeno pomoč in zdravje.

Nobeden naj si ne krati življenja, zadovoljnosti in posvetne srečo in trpi v bolezni, temveč naj se takoj obrne na znameniti in svetuznani zdravniški zavod ker našel bude največjo srečo in pridobil zopetno popolno zdravje.

Pridite osebno ali pa pišite na

Dr. S. E. Hyndman, vrhovni ravnatelj,

Uradne ure so: Vsaki dan od 9 ure dopoldan do 1 popoldan in od 2 do 5 ure popoldan. Ob nedeljah in praznikih
od 9 ure dopoldan do 1 popoldan. Vsaki torek in petek od 7 do 8 ure zvečer.

The Schuster Company

Grenko Belo Rdeče

Vino

Slavno-
znana
Euclid vina.

za zadovoljstvo
Naša garancija
ali pa denar nazaj

References First
Nat'l Bank, Cle-
veland Commer-
cial Agencies.

GRENKO VINO

Galona \$1.25 in \$1.50 — Zaboji 12 — 6s .. \$5.00 in \$6.00

BELO VINO (SUHO.)

\$17.50 — \$20.00 — \$22.50 in \$30.00 sod.

RDEČE VINO.

\$13. — \$15.00 — \$17.00 — \$20.00 in \$25.00 sod.
Rdeč vinski jesih \$10.00
Bel vinski jesih \$9.00 sod
Vračunjena posoda pri naročilih za sodčke, Sodčki obsegajo 40 do 50 galonov vsak.

POSEBNOST: — Prodajamo tudi manj kot cele sod-
žke, a računamo za posode in sicer:

25 in 30 galonov pol sodčki	\$1.25 vsak
10 galonov kegs	\$1.00 vsak
6 galonov kegs	\$.75 vsak

Vse gorenje cene so F. O. B. Cleveland.

POGOJI: — Samo gotov denar. — P. O. ali ekspresna
denarna nakaznica z naročilom.

The Schuster Company

Euclid vinogradi, vinarna in distilarna.
CLEVELAND, CHIO.

DR. RICHTER'S
"PAIN-EXPELLER"

Pri svinjenju, odrtnah, splohi prenapornjenju mišic, pri revmatizmu, nevralgiji in enakih težkočah pomaga enkratno vdrjenje z

PAIN EXPELLER

Dobi se v vseh lekarnah po 25c in 50c

F. Ad. Richter & Co.
215 Pearl St.
New York.

Pačite na varstveno suknjo s sidrom.

JOHN GORNIK, SLOVENSKI KROJAČ
6105 St. Clair Ave.
Se priporoča rojalkom za nakup moških oblek in pe-
rila. Izdeluje fine moške obleke po primernih cenah.
Priporoča se društvom v izdelavo društvenih oblek.
SVOJ K SVOJIM!

AKO pošiljaš denarje v staro domovino;
 obrni se na zanesljivo tvrdko, katere ti hitro in po-
 šteno postreže
Frank Sakser Co.
 6104 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

AKO potuješ v staro do-
 movino; kupi
parobrodni listek pri
Frank Sakser Co.
 6104 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

AKO želiš svojega sorodnika, ženo ali kakoga drugega iz starega
 kraja vzeti v to deželo, kupi
parobrodni in železniški listek pri
Frank Sakser Co.
 6104 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

AKO želiš svoje trdo prislužene novce sigurno in obre-
 stonosno naložiti v kako hranilnico z
 dobrimi obrestmi, od dne vloge do dne
 dviga, obrni se na
Frank Sakser Co.
 6104 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO

AKO pa poslušas ljudi, ki drugače svetujejo in naletiš slabo,
 pa ni krivda
Frank Sakser Co.

Satan in Iškarijot.

Special Karol May, za "Ameriko" priredil L. J. P.

PRVA KNJIGA.

(Nadaljevanje.)

Lahko si misli, kam da smo namenjeni: s svojimi vojniki bo šel naravnost do Almaden Alto. Ker nas je tako malo, moramo hiteti, da smo prej tam kot on. Vsak izmed nas mora veljati za deset, in kar ne moremo doseči z močjo, dosežemo z zvijačo.

Sedaj pridejo Mimbrenji. Naštetim jih štirideset; nekaj njih je ranjenih. Tiho nas pozdravijo ter ne govorijo ničesar, ker so pričakovali čitanje. Mi jim pa ne rečemo ničesar, kar besede ne morejo popraviti, kar se je zgodilo; pač pa jih prosimo, da povedo, kako se je zgodilo. Dasi jih je napadla velika premoč, vendar bi se dalje branili, da se niso spomnili, da so nam njih zdravi udje bolj koristni kot sovražnikom njih smrt. Vojniki niso zasluzili graje, pač pa njih pozlavlja. Sicer nismo vedeli, kako mu je Velika Usta pobegnil, vendar bi ga ne smel spustiti pod nobenim pogojem.

Najraje bi jahal takoj sedaj proti Studencem; toda pričakovali smo morali "Hitro Ribho" in ga prijeti. Pojem takoj mladega Mimbrenja na ono mesto, kjer smo večerj zgrabili oba poslana, da nam takoj naznani, ko zapazi prihod Jumov.

Slednjih je bilo šest. Hitro Ribho z vojniki sem lahko sprejel s toliko močjo, da mi časa ne bodo imeli se braniti.

Bilo je okoli devete ure zjutraj, ko priteče dečko in naznani, da je videl šest jezdecev. Vzemem torej petnajst Mimbrenjev in zasedem okoli prostor v gozdu, kjer je bilo pripravno za napad. Vidimo, kako prihaja šest vojakov v galopu. In ko dospo blizu nas, vidimo na nje, odzvarimo o rožice in zvečemo, še prismo se zvečemo, zakaj se gre. Nato jih pa peljemo proti tolnu, kjer je bilo komaj toliko prostora za toliko oseb, kot nas je bilo sedaj.

Že prej ujeti Jumi glavo zatulijo ko opazijo šest novih ujetnikov. Hitro Ribha je bil še mlad vojak ter se je moral na vsak način odklopiti, kar mu je bila poverjena tako važna naloga. Mene ni poznalo, ko pa zagleda Winnetoua, takoj vzkligne:

"Glavar Apačev! Povedali so mi, da se slednji naša prihačendi."

Winnetou pa odvrne z ironično uljudnostjo:

"Mogoče misli Hitro Ribha, da je postal Winnetoua poveljalec in zrednik in odpravi svoje stanovanje za vedno na hacien- do? Slišal sem, da je Ribha dobil sporočilo o moji navzočnosti; ker je pa slaven vojak, sem mu priljubil pot in sam prišel sem, da se predstavim. Za- jedno pa naj spozna svojega brata Old Shaterhanda, ki stoji poleg mene."

Juma stopi nazaj, me gleda z velikimi očmi in reče prestrašen:

"To — je — Old — Shaterhand?! Ali ni on ujetnik Velikih Ust, našega najvišjega zapovednika?"

"Kakor vidiš, nisem ujet," odvrnem. "Velika Usta ne nosi zastoj svojega imena. Njegova usta so velika, njegove besede zvene vzvišeno, toda Old Shaterhanda niti s svojimi vojniki ne more držati. Ust sem mu in njega samega ujet."

Sveda mu nisem hotel povedati, da se je medtem Velika Usta zopet oprstila. Moje besede so ga torej prestrašile, ko me vpraša:

"Glavar ujet? Kje pa je sedaj?"

"V rokah Močnega Bivola, vašega smrtnega sovražnika, ki bo sprejel vse vaše vojnike na svoja lovišča, da umrjejo na mačlnem kolu. Mi smo pa medtem jahali v gore, da spoznamo Hitro Ribho. Hotel sem mu iti nasproti, da va spoznam; ker je pa bil toliko prijazen in mi prišel sam na proti,

smo mu zelo hvaležni."

In sedaj smo odšli lahko proti Skalnatim Studencem. Čim prej se nam posreči opustiti naseljenca, tem manj bodo trpeli. Seveda, če se nam to posreči, je bilo še veliko vprašanje. Imeli smo pred seboj še tri straže po pet vojakov in ostale Indijance pri Studencih. In če se nam tudi to posreči, smo morali čuvati več ujetnikov kot nas je bilo, naker se moramo sprijeti še z Meltonom, Wellerji in ostalo je še tristo vojakov pri Almaden Alto. To je bilo več kot se more od človeka zahtevati; toda pri sebi sem imel Winnetoua, ki je v resnici štel za sto drugih, in pričakoval sem skorajšnje pomoči od Mimbrenjev.

Ker nas ni bilo veliko, smo se morali zanašati bolj na zvijačo kot moč, in pazil sem posebno na igralca, od katerega sem pričakoval, da bo izdal svoje tovariše. Če mu razložim naš načrt, je bilo lahko pričakovati, da bo izbral to sredstvo za svojo rešitev. Seveda nisem smel prepustiti, da obhaja z ujetimi Jumi, ker slednji bi ga drugače pregovorili. Naredil sem torej tako, da je jahal v posebni vrsti; pri sebi je imel Mimbrenja, ki ga je čuval.

Sveda nismo spotoma vprašali Jume po potu; in sicer smo jim popolnoma skrivali naše načrte. Winnetou je poznal Studence. Najbrž je uganil moje misli, ker mi reče:

"Mojemu bratu ni treba skrbeti, da zgrešimo Studence. Dobim jih tako gotovo kot zadene moja krogla. Ponoči pridemo tja, kar je boljše kot po dnevu, ker nas ne morejo videti. V temi bomo Jume tako prestrašili, da nam nihče ne uide in nese novico naprej."

Pot je bila zelo pripravna; ure in ure nas je vodila po široki ravnini, poraščeni s kratko travo. Temne črte, ki so se kazale sedaj na vzhodu, sedaj na zahodu so pričale, da je ravnina obkrožena z gozdom. Ob največji vročini dneva obstanemo, da se konji nekoliko oddahnejo in popasejo; nato pa zopet naprej. Dasi se ni mnogo poznalo, vendar je ravnina se spenjala vedno višje, dokler ni prenehala pri listnatem gozdu, katerega so okroževali manjši griči. Kmalu nastanejo iz gričev gore z iglastim drevjem obrašene, in ko jahamo po dolinah, pridemo mimo več so- tesk, v katerih je bilo že precej tema, ko so gore še zarele v zlatem večernem solncu.

Sedaj moramo jahati počasneje kot prej. Winnetou kot vodnik je bil na čelu vseh. Dasi je nastopila popolna tema, vendar nas je vodil tako varno, kot bi bil v teli krajih doma, le na ujetnike smo morali radi teme bolj paziti.

Že so minile tri ure, odkar je nastopila tema, ko se ustavi ob neki vodi. Bil sem zadnji pri sprevodu, in odjaham sedaj naprej, ker sem slutil, da smo že v bližini Studencev. Ko pridem do Winnetoua, mi reče:

"Moja brat je opazil, da ta dolina, ki leži pred nami, se razteza proti severu, dočim leže Studenci in Almaden proti severu. V mali razdalji od tukaj pa vodi stranska dolina na desno, torej proti vzhodu; iz te doline prihaja voda; pri kateri smo sedaj; ta voda izvirja tam med skalami, in raditega se imenuje kraj Fuente de la Roca, ali Skalnat Studenci. Sovražniki morajo biti tam vsi skupaj, ker ni pričakovati, da se sedaj v temi klatijo okoli."

Ujetnike moramo pustiti na tem mestu, ker če pridemo bližje, nas lahko izdajo s kričanjem. Kaj misli torej moj brat, kaj naj storimo? Ali naj vzamemo s seboj toliko Mimbrenjev kot jih potrebujemo za napad, ali naj se Winnetou prej splazi v bližino tabora, da pozve vse okolnosti?"

"Zadnji nasvet je boljši. Moj brat Winnetou naj prej pozve. Kako daleč so Studenci od tukaj?"

"V četrto ure sem lahko tam, in v eni uri se že lahko vrnem." Winnetou torej razjaha, mi poda svojo srebrno puško ter zgine v temi. Tudi mi drugi razjahamo, posadimo ujetnike s konji in položimo enega poleg drugega, ker smo jih tako laglje nadzorovali. Ko se vsem, pride k meni juriskonzult in reče:

"Opazil sem, da je šel Apač proč. Kam je pa šel, senor?"

"Proti Studencem."

"Kaj hoče tam?"

"Priplazil se bo k Jumom, da pozve, kako jih lahko najlaglje primemo."

"To je preveč! Če bi takoj tja jahali, bi jih lahko preseneli; tako se pa bojim, da ga zagledajo in pobegnejo še v pravem času."

"Vaš strah je popolnoma nepotreben. Jumi hodejo Winnetoua ravno tako zagledali kot zagleda polnoč jasni dan."

"Kdo je pa pravzaprav do- ločil, naj gre on naprej?"

"On in jaz seveda."

"Čudno, senor! On je Indijanec, ki ničesar ne ve; vi ste sicer belec, vendar popolnoma tuji v deželi. Jaz sem pa zastopnik tukajšnjih oblastij, in kadar se gre za to, da se prime rudeče hudodelce, moram zahtevati, da se ničesar ne zgodi brez moje vednosti. Vi bi me morali torej vprašati."

"Aha, ali res? Potem se pa že ne bodeva ujemala, ker jaz imam navado, da delam, ne da bi veliko povpraševal."

"Prosim, da spremenite to navado. Prosim vas, da me odslej naprej ne vprašate več samo za svet, pač pa tudi za dovoljenje, predno storite kaj važnega."

"Hm! Čudno govorite, senor! Kar se tiče vašega uradništva, me prav nič ne zanima. Kar se pa tiče vaše časti, jo nisem vohal tedaj, ko sem vas dobil kot ujetnika Indijancev, ko ste bili na drevesu. Vi boste potrebovali naše pomoči, pa ne mi vaših povelj. Najbolj pametno, kar morete narediti, je molčanje. Tu imate moj odgovor."

"S katerim pa nikakor nisem zadovoljen, senor! Če si mogoče domišljujete, da ste naš poveljnik, tedaj —"

"Molčite!" ga ostro prekinem. "Jaz si na vsak način domišljujem, da sem tukaj poleg Winnetoua poveljnik. Če vam to ne ugaja, tedaj jahajte nemudoma tja, od koder ste prišli. Če spregovorite še eno tako besedico, in če ne bodete takoj mirni, tedaj vas ukažem zvežati. Tedaj pa lahko zapovedujete, kolikor hočete."

To je pomagalo. Juriskonzult odide proti hacien- deru, kjer se vsede. Govoriti si ni upal več, pač pa je tiho godel pred seboj. To veselje sem mu privoščil.

Se ni minilo trideset ur, že se vrne Winnetou, ki naznani "Stirinašt Jumov sedi pri Studencih, dvajset jih je bilo; pet in Hitro Ribho imamo že v oblasti, torej so vsi skupaj."

"Ali bo lahko ali težko?"

"Lahko. Mislijo, da so varni ter so odložili orožje. Konji se pa pasejo ob studencu."

Nato pa poščem in izberem petindvajset Mimbrenjev, ki so morali vzeti s seboj svoje puške, ker smo nameravali potolči Jume s puškinih kopit. Ostali so pa čuvali ujetnike.

Ko tako korakamo ob vodi eden za drugim, se držimo skupaj, da eden ne zgubi drugega. Kmalu pridemo v stransko dolino, ki je vodila na desno; postati smo morali skrajno previdni. Kmalu nam za- svetli nasproti sijaj ognja. V bližini ognja pa začujemo kopitanje konj.

Mi ne korakamo naravnost proti ognju, temveč Winnetou nas pelje v loku naokoli. Ko pa pridemo potem do Studen- cev, opazimo, da prostor ne more biti boljši za napad kot je. Takoj zapovem, da se vojniki postavijo v polkrogu okoli, naker si zberemo one Jume, ka- tere sem hotel jaz in Winne- tou napasti; nato pa skočim na preji. Imeli smo le nekaj ko- rakov hoje. Ko Jumi začutijo

Društveni oglasi.

Slovensko telovadno in pod- porno društvo "Slovenski Sokol", ima svoje redne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Knausovi dvorani. Za sprejem mora biti vsak kandidat vpisan po kakem bratu Sokolu. Sprejem in plačevanje deskega in deklškega naraščaja od 1 — 2 ure pred gl. sejo.

Telovadne vaje: I. oddelek za deški naraščaj od 7 — 8 ure; III. oddelek od 8 — 10 ure zvečer vsaki torek v tednu. II. oddelek deklški naraščaj od 7 — 8 ure zvečer vsak petek v tednu.

Vaje v korakanju vsak drug torek od meseca aprila naprej do konca septembra.

Starosta: Jos. Kalan 1128 E. 63. St.; tajnik: France Hudo- vernik 6128 St. Clair ave.; blagajnik: Ivo Spehek, 6013 St. Clair ave.; dr. zdravnik: Dr. J. M. Seliškar 6127 St. Clair ave.

Društvo sv. Janeza Krstnika ima svoje redne seje, vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih 6021 St. Clair ave. N. E. Predsednik John Avsec, 3946 St. Clair ave.; gl. tajnik Anton Oštr, 6131 St. Clair; Anton O- cepek, zastopnik, 1065 East 61 cesta. — Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu.

K. K. podporno društvo Pr. Srca Jezusovega ima svoje redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2 uri popoldne v Knausovi dvorani. Uradniki za leto 1910 so: predsednik Fr. Knafeč, 1154 E. 60. Street; podpredsednik: J. Kraševce, I. tajnik: Štef Brodnik, 1096 E. 64 St.; II. tajnik: M. Oblak; blagajnik: John Levstek; od- borniki: John Pekolj, Anton Zupancič in John Golob; za- stopnik: Josip Božič 5107 Scot ave. Collinwood, O.; vratar F. Prelogar. Društveni zdravnik J. F. Schmoldt, 5132 Superior Njegove uradne ure: 7—8 zv.

Društvo "Slovenija" ima svoje redne seje vsako prvo nede- ljo v mesecu ob dveh popoldne, v prostorih na 3048 St. Clair Ave. N. E. — Kdor želi pristopiti, mora biti vpisan mesec dni popreje po društvenemu bratu. — Predsednik John Gorjup; tajnik Frank Černe 1308 East 55th St.; blagajnik Frank Špe, ko, 3504 St. Clair Ave. N. E.; društveni zdravnik Dr. J. M. Seliškar; Urad 6127 St. Clair ave. N. E.

Slovenska Narodna Čitalni- ca. Prostor na 1113 Norwood Rd. vogal Glass ave. Preds. Jos. Zele, glavni tajnik Mih. Lah, 1268 E. 55. blag. J. Požun 1164 E. 61st St. Knjižničar K. Rogelj 1165 E. 61st cesta in Ivan Lah 6030 St. Clair ave. Čitalniški kolektor.

Knjige se izposojujejo v ne- deljo od 9. do 11. dop. v četr- tek od 7. do 9. ure zvečer.

Novi udje se sprejemajo pri mesečni seji vsak prvi četrtek v mesecu

K. S. P. društvo sv. Barba- re št. 6, spadajoče h glavni po- staji v Forest City, Pa., ima svoje redne mesečne seje vsake prvo nedeljo v mesecu in sicer ob 2. uri popoldne v Stockes Hall, John Grdina. V društvo se sprejemajo člani od 16. do 45 let. Vstopnina po starosti Bolniške podpore se plača \$7. na teden in to takoj po vstopu. Uradniki za leto 1910: Pred- sednik John Gornik; 6105 St. Clair ave. podpredsednik An- ton Oštr; prvi tajnik: Mihael Jalovec, 6424 Spilker ave.; II. tajnik Jos. Zakelj; blagajnik:

Anton Ulčakar; odborniki: An- ton Benčin, Mike Vintar, Jos. Šintič; vratar: Jos. Venčin; za- stavonoša Anton Starič. Pojas- nila dajeta predsednik in prvi tajnik. Društveni zdravnik dr. J. M. Seliškar.

— **Društvo sv. Vida št. 25 K. S. K.** Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako prvo nede- ljo v mesecu v Knausovi dvo- rani. Predsednik: Mike Setni- kar, 6131 St. Clair Ave.; tajnik: Jos. Rus, 1306 E. 55. cesta; društveni zdravnik: dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave.

Člani se sprejemajo od 16. do 45 let. Plača se \$500.00 ali \$1000.00 usmrtnine in tedenska bolniška podpora. Novovpisani član mora prinesiti zdravniški list pred društveno sejo k taj- niku, ki ga pošlje vrhovnemu zdravniku. Ako ga ta potrdi, društvo pri prihodnji mesečni seji glavnje o sprejemu. Isto velja za članice.

SAMOSTOJNO K. K. P. Dr. Sv. JOZEFA. Redne mesečne seje četrto nedeljo v mesecu ob 2 uri pop. v Knausovi dvorani, 6131 St. Clair Ave. — Vstopnina od 18.—30. leta \$1.50 od 35.—45. leta \$2.00; od 45.—60. leta \$2.50. — Predsednik Frank Mešnar 818, 1061 E. 62nd St., tajnik Frank Kolmerl, 6428 Metta Ave. N. E., dr. zdravnik dr. J. M. Seliškar, 6127 St. Clair Ave. — Rojaki se vabijo k obilnemu pristopu.

Slovensko katoliško viteško podporno društvo Sv. Alojzija ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo popoldne v mesecu in redne vaje vsak drugi torek ob 8. uri zvečer v Knausovi dvorani.

Predsednik: John Gornik, 6113 St. Clair Ave.; podpred- sednik: Anton Anžlovar, 1284 E. 55th St.; blagajnik: Joseph Gornik, 6105 St. Clair Ave.; tajnik in načelnik: Math. Klun, 1571 Contant Ave. Lakewood, Ohio.

Vsa pojasnila daje društveni tajnik.

Slovensko mladeniško društ- vo ž. M. Božje ima svoje redne mesečne seje vsako tretjo nedeljo v mesecu, v mali Knausovi dvorani ob 2 uri popoldne. Predsednik John Kuhar, 3830 St. Clair ave.; I. tajnik Josip Glavič, 6401 Metta ave; načel- nik Jakob Zele.

Ker daje to društvo v sluča- ju bolezni lepo podporo, \$6.00 na teden, se vabi vse slovenske mladence k obilnemu pristopu

Kranjsko žensko pod. dru- štvo sv. Srca Marije ima svoje mesečne seje vsak drugi četr- tek v mesecu ob pol osmi uri zvečer v mali Knausovi dvo- rani. Uradnice za leto 1910 so: Marija Mihelčič, predsednica, Ivana Pelan, 6030 St. Clair ave; tajnica, Marija Strniša, blagaj- ničarka. V društvo se spreje- majo od starosti 17 do 30 leta se plača \$1.50, od 30 do 45 leta se plača \$1.75 pri vstopu. Pri mesečni seji svečana se je skle- nilo, da se sprejemajo društve- nice tudi iz Newburga in Col- linwooda. Rojakinje se vabi- jok obilnemu pristopu.

8.marionpl

— **Društvo sv. Franciška,** št. 66. K. S. K. J. je sklenilo pri svoji zadnji mesečni seji, da bode sprejemalo člane vstopni- ne prosto in sicer le za tri mesece. Sedaj ima vsak lepo priliko, ki še ni pri nobenem društvu, da pristopi k gori imenovanemu društvu in se zava- ruje za življenje in bolezen. Mesečne seje so v Perzovi dvo- rani na E. 79th St. Vpiše se pa lahko pri tajniku J. Perko, 6914 Grand ave, ali pa pri predsedniku 3632 1/4 Hamilton ave.

— **Slavnim društvom vseh Jednot se priporočamo v na- ročila raznih tiskovin.** Na raz- polago imamo zahvale števil- nih društev za krasno izvršitev tiskovin. Naš urad ima samo unijske delavce. Delo jako fi- no, trpežno, cene nizke, kakor nikjer drugje.

VELIKA ZALOGA VINA.

V svojih kletah imam veliko zalogo najboljšega do- mačega vina, ki ga prodajam po teh cenah.

Ena vrsta \$18.00 barel.
Druga vrsta \$20.00 barel.
Posoda velja \$1.50.

Rojaki, kupujte to vino, ker boljše težko dobite in nikjer po tako nizki ceni.

Pri vsakem naročilu naj se pošlje denar, in takoj odpošljem vino.

MRS. J. SKEBE, FIVE POINTS, COLLINWOOD, O.

A. COHN, PRÓDAJALNA ŽGANJA IN VINA NA DEBELO.

Tel. Cent. 6619 R. 5819 St. Clair ave Bell East 453J

Josip Meden, agent, stanuje 1063 E. 61st. Street.

Tropinjevec \$2.50, 3.00, 4.00 galona.
Brinovec \$2.50, \$3.00, \$4.00 galona
Zganje \$2.00 do \$4.00 galona,
Slivovka \$3.00 do \$5.00 galona,
Rum \$2.40 do \$4.00 galona
Concord vino po 80¢ galona.
Catawba vino po \$1.00 galona

Posobne cene če se kupi v sodih
Poskusite enkrat pri meni in zadovoljni bodeite.

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

= Zastonj =

V vsakem žaklju Forest King moke.

KUPONI s katerimi dobite po- hištvo za svoj dom.

Napišite svoje ime — izrečite to in pošaljite nam in mi vam pošljemo katalog naših daril.

The Weideman Flour Co.

W. 53rd St. & Big 4 R. R.

Ime.....

Naslov.....

(Pišite natančno)

10.548.

to je bila številka bolnika, kateri je bil zadnji v letu 1909 še sprejet v zdravljenje slavnega in znamenitega Dr. J. E. THOMPSON-A, glavnega zdravnika in ravnatelja Slovenskega Zdravišča v New Yorku. Ta ogromni broj v zdravljenje sprejetih in tudi po kratkem času popolnoma ozdravljenih bolnikov, nam zopet spričuje da je Dr. J. E. THOMPSONA iskušnost in zmoglost v zdravljenju vseh bolezni

Najboljša Garancija

za vsakega, kateri potrebuje uspešno in hitro zdravniško pomoč, ter želi v kratkem svoje izgubljeno zdravje nazaj zadobiti.

ROJAKI IN ROJAKINJE: Ne zgubite nade, ako vas drugi zdravniki niso mogli ali vas ne morejo ozdraviti: — zato torej če se počutite slabi in nemočni ter bolehate na še tako teški in ne- varni bolezni, kakor:

reumatizmu, kašlju, naduhi, prehlajenju, sušici, na pljučah, na jetrah, na ledicah, na srcu, na živcih, na dušniku, na vodenici, na želodcu, na zlati žili, na trakuji, slabosti pre- bavnih or- ganov, slabokrvnosti na očeh, v ušesih, na lišaju, na srbočini, na prhutah, na mazulih,

DR. J. E. THOMPSON.

Kakor tudi tajeih moških in ženskih spolnih bolezni:

triperju, čankerju, siflisu, izcuranju možkega soka, nezmo- nosti v spolnem občenu; — nadalje na belem toku, nerednem mesečnem čiščenju, na vnetju maternice, neplodovitosti, — tedaj se z zaupanjem obrnite za pomoč na slavnega in po vsem svetu radi njegove izkušnosti v zdravljenju dobro poznatega Dr. J. E. THOMPSONA ker ni je ni jedne

AKUTNE IN KRONIČNE BOLEZNI

katera bi ne bila njemu dobro in natanko spoznata in katere bi se on ne upal v kratkem popolnoma ozdraviti.

Zdravljenje vsih spolnih bolezni ostane strogo tajno.

PAZITE DOBRO KOMU poverite bolezen v zdravljenje. Vaša lastna korist je da ne odlašate temuč takoj v materinem jeziku pišite za svet in zdravniško pomoč na SLOVENSKO ZDRA- VIŠČE kateremu na čelu stoji glavni zdravnik:

DR. J. E. THOMPSON

342 W. 27th St. New York, N. Y.

E. A. Schellentrager LEKARNAR.

3361 St. Clair ave. N. E. Govorimo slovensko

Prsni Balzam, ozdravi prehlad in kašelj 25¢

Magični Anodyn Linament, Najboljši za bolečine 25¢

Schellentrager's Carbolic Ointment, zdravi praske,

kožne bolezni 25¢.